RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 113.182 van 4 december 2002
in de zaak A. 119.381/VII-26.282

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. DE PONTHIERE,
kantoor houdende te 8900 IEPER,
Lombaardstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 26 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 december 2001 tot weigering van regularisatie;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 17 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DEPONTHIERE, die, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij heeft op 27 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

1.2. Op 27 september 2001 verleende de Vierde Kamer van de Commissie voor regularisatie een negatief advies betreffende de aanvraag van de verzoekende partij.

1.3. Op 3 december 2001 verstuurt de raadsman van de verzoekende partij een brief naar de minister van Binnenlandse Zaken waarin hij wijst op het feit dat zijn cliënt als staatloze dient te worden beschouwd, en vraagt om te wachten vooraleer te beslissen.

1.4. Op 9 december 2001 zendt de verzoekende partij aan de minister van Binnenlandse Zaken een aantal bedenkingen bij het advies van de commissie voor regularisatie.

1.5. Op 19 december 2001 verwierp de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie letterlijk als volgt :

> "(...)
> Ik heb uw brief van 9 december jl. en het schrijven van uw raadsman, Meester DE PONTHIERE, inzake het ongunstig advies van de 4/ Nederlandstalige Kamer van de Commissie voor Regularisatie in goede orde ontvangen.
> De genoemde 4/ Kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft mij, overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, gevat met een ongunstig advies voor beslissing inzake Uw aanvraag tot regularisatie, door U ingediend bij de Burgemeester te OOSTENDE, op 27/01/2000 en dat het nummer 84002000012700013 draagt.
> Ik heb beslist dit ongunstig advies van de Commissie voor Regularisatie toch te moeten volgen. De door u en uw raadsman aangebrachte elementen zijn niet van aard

om het ongunstig advies - waarvan ik de overwegingen onderschrijf en als de mijne overneem, en waarvan U in bijlage een kopie vindt - noch om de motivering ervan te wijzigen.

Overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 9 juli 2000 beschikt U over 30 dagen om een verzoekschrift tegen deze beslissing in te dienen.

(...)".

Dit is de bestreden beslissing;

1. Ten aanzien van de toepassing van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Overwegende dat in een enig middel de schending wordt ingeroepen van artikel 9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2, 4, 8, 9, 12, 13 en 16 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New York op 28 september 1954 en goedgekeurd bij wet van 12 mei 1960, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het algemeen principe van behoorlijk bestuur; dat de verzoekende partij in essentie stelt dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn beslissing niet motiveert waarom de door haar aangebrachte elementen in haar brieven van 3 en 9 december 2001 (namelijk zijn mogelijk statuut van staatloze) niet van aard zijn om het ongunstig advies te wijzigen;

Overwegende dat een administratieve beslissing in rechte en in feite dient te worden gemotiveerd; dat deze motivering afdoende moet zijn; dat, hoewel de verwerende partij niet in extenso hoefde te antwoorden op alle door de verzoekende partij ingeroepen argumenten, uit de bestreden beslissing moet blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en dat uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard; dat de in de bestreden beslissing gegeven motivering te vaag en te algemeen is; dat, in tegenstelling tot de conclusies van het auditoraatsverslag, dergelijk middel, zoals het is geadstrueerd, niet in "korte debatten" kan worden onderzocht;

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat de Raad van State, aan de hand van de gegevens waarop hij in de huidige stand van de procedure acht kan slaan,

niet in de mogelijkheid is na te gaan of de beweringen die de verzoekende partij in haar aan de minister gerichte brieven naar voor heeft gebracht op goede gronden berusten, noch waarom deze elementen niet in aanmerking moesten worden genomen;

Overwegende dat er bijgevolg geen ernstige grond is om toepassing te maken van artikel 26 van voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 en dat de zaak zal moeten worden onderzocht en behandeld overeenkomstig de artikelen 21 tot 25 van het eerdergenoemd koninklijk besluit;

2. Betreffende de vordering tot schorsing

Overwegende dat in het auditoraatsverslag in subsidiaire orde wordt voorgesteld de vordering tot schorsing te verwerpen wegens gebrek aan ernstige middelen;

Overwegende dat de vordering tot schorsing bij aangetekend schrijven verzonden op 29 april 2002 ter kennis werd gebracht van de verwerende partij, die het schrijven heeft ontvangen op 30 april 2002; dat de op 21 mei 2002 ingediende nota bijgevolg op grond van artikel 6, tweede lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17,§2,van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat hierboven reeds werd uiteengezet dat het middel prima facie niet ongegrond en dus ernstig is;

Overwegende dat, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, de verzoekende partij het volgende uiteenzet:

> "1. Wanneer de bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gebracht, zou zulks betekenen dat de verzoekende partij naar Armenië zou worden uitgewezen, ten minste indien Armenië hem nu plots toch een paspoort zou afleveren;
>
> De Raad van State heeft immers reeds bij herhaling beslist dat staatlozen niet verwijderbaar zijn van het grondgebied.
>
> Wanneer zulks nu toch zou gebeuren, dan zal de verzoekende partij, waarvan aangetoond is dat hij zich volledig in België heeft geïntegreerd, doordat hij Nederlands spreekt en tewerk was gesteld, niet naar België zou kunnen terugkeren, vermits geen

enkel land hem als zijn staatsburger erkent en hij dus nergens een paspoort zal kunnen bekomen;

2. De verzoekende partij heeft het recht krachtens art. 13 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zelfs krachtens het art. 13 van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten op effectieve rechtshulp en een gedwongen terugkeer naar Armenië zou hem dit in feite onmogelijk maken.";

Overwegende dat deze uiteenzetting overtuigt; dat zij overigens niet wordt tegengesproken door verwerende partij;

Overwegende dat de wettelijke voorwaarden vervuld zijn opdat de Raad van State de schorsing zou kunnen bevelen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 december 2001 tot weigering van regularisatie.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring zal worden onderzocht en behandeld overeenkomstig hetgeen bepaald is in de artikelen 21 tot 25 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 3

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

C. PETERS. **E. BREWAEYS.**